

DOAMNĂ PRESEDINTE,

Subsemnații ....., cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedura la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, str. Scaune, nr.1-3, sector 3, în temeiul art. 8 al. 1 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, formulăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

In contradictoriu cu pârâții :

1. Doamna Laura Codruța Kovesi Procuror General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 12, sector 5;

2. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

3. Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București;

4. Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5.

5. Domnul Pogea Gheorghe Ministru al Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5.

Prin care solicităm:

1. anularea în tot a Ordinului nr. 1472/02.07.2009 emis de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
2. anularea adresei nr. 293378/18.06.2009 emisă de Ministerul Finanțelor Publice;
3. anularea Deciziei nr.274/03.07.2009 a Procurorului General al

Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București dată în baza Ordinului nr.1472/02.07.2009 al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a suspendat plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de 50 % personalului auxiliar de specialitate ;

4. obligarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să solicite Ministerului Finanțelor Publice și Consiliul Superior al Magistraturii, suplimentarea fondurilor prevăzute în bugetul Ministerului Public la titlul « Cheltuieli de personal », pentru plata sporului de risc și solicitare neuropsihică de 50% în semestrul al-II-lea al anului 2009 ;
5. obligarea Ministerului Finanțelor Publice la asigurarea fondurilor prevăzute în bugetul Ministerului Public la titlul « Cheltuieli de personal », pentru plata sporului de risc și solicitare neuropsihică de 50% în semestrul al-II-lea al anului 2009.
6. obligarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție plata către subsemnații a sumelor reprezentând sporul de risc și solicitare neuropsihică de 50% aferente semestrului al-II-lea al anului 2009, începând cu luna iunie 2009.
7. Obligarea persoanelor ce reprezintă instituțiile pârâte, respectiv Pogea Gheorghe - ministrul Finanțelor, Laura Codruța Kovesi - procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la plata de daune cominatorii către stat în valoare de 50 lei/zi întârziere până la împlinirea obligațiilor de a face solicitate prin prezenta acțiune.
8. Cu cheltuieli de judecată.

Pentru următoarele:

MOTIVE:

În fapt:

Prin hotărâri irevocabile, pronunțate în contradictoriu cu Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, **s-a constatat în baza legii actualitatea și legalitate dreptului** procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.I.I.C.O.T., parchetelor de pe lângă curțile de apel, tribunale și judecătoria, **la plata** sporului de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, urmând ca acesta să fie plătit pentru **restanțe**, cât și **pe viitor**.

În vederea **executării** dispozițiilor legale menționate în hotărârile judecătorești, privind plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, la data de **03.03.2009** a fost emis ordinul Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 526 privind salarizarea procurorilor, prin care s-a dispus punerea în executare începând cu data de 01.03.2009 a sporului de 50 % de risc și solicitare neuropsihică calculat la indemnizația de încadrare brută prevăzută de lege. Prin aceasta s-a **intrat în legalitate** și respectiv în **realizarea** acestui drept și **pentru viitor**, evitându-se alte eventuale procese.

Dreptul salarial, legal, la care ne-am referit, și care a fost **constatat și de instanțe**, potrivit legii, cu **autoritate de lucru judecat**, a fost **suspendat** prin Ordinul nr. 1472/**02.07.2009**, emis la data de 02.07.2009 de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În motivarea acestui act administrativ se invocă faptul că prin adresa nr. 293378/2009, Ministerul Finanțelor Publice a comunicat **suspendarea** solicitării Ministerului Public de plată în continuare a sporului în cauză, întrucât aceasta plată ar intra sub incidența Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Actul administrativ în cauză este de natură **a ne vătăma în mod grav** un drept constatat ca **actual și viitor** în mod definitiv, **incontestabil și legitim**, motiv pentru care la data de 03.07.2009 ne-am adresat Procurorului General cu o plângere prealabilă împotriva Ordinului nr. 1472/02.07.2009, solicitând **revocarea** acestuia, în temeiul prevederilor art. 7 al. 1 din L. 554/2004.

La data de 17.07.2009, în referire la plângerea prealabilă formulată, ne-a fost comunicat faptul că aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată, cu motivarea că

Ministerul Finanțelor Publice nu a asigurat fondurile necesare Ministerului Public la titlul « Cheltuieli de personal » pentru plata sporului în cauză în semestrul al-II-lea al anului 2009.

Apreciem ca atât Ordinul nr. 1472/02.07.2009 al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație, cât și actul administrativ pe care se întemeiază acesta, respectiv adresa emisă de Ministerul Finanțelor Publice nr. 293.378/18.06.2009, sunt acte **administrative nelegale**, fiind emise cu exces de putere, pentru următoarele considerente :

Astfel, actele contestate contravin în primul rând prevederilor art. 15 al. 2 din Constituția României, întrucât prin acesta se **încalcă** în mod evident **principiul neretroactivității legii**.

În acest sens, deși Ordinul Procurorului General este emis la data de 02.07.2009, prin acesta se dispune suspendarea aplicării ordinului nr. 526 din data de 03.03.2009 începând cu o **dată anterioară**, respectiv 01.06.2009, pe cale de consecință se realizează o aplicare retroactivă a dispoziției de suspendare.

În răspunsul formulat la plângerea prealabilă se invocă în mod netemeinic, faptul că drepturile salariale aferente lunii iunie sunt scadente în luna următoare, în consecință ordinul contestat nu s-ar aplica retroactiv.

Sub acest aspect, este evident faptul că munca prestată de angajați în luna iunie trebuie **remunerată corespunzător actelor normative în vigoare la acel moment**, chiar dacă plata se efectuează în cursul lunii următoare, întrucât în caz contrar nu s-ar realiza o plată integrală, ci una parțială, și s-ar încălca principiul „tempus regit actum”.

Totodată, dispozițiile OUG 71/2009 din **18.06.2009** menționate în adresa Ministerului Finanțelor Publice nu pot fi aplicate pentru o **perioadă anterioară intrării în vigoare** a acesteia, or în speță se realizează o **aplicare retroactivă** a prevederilor art. 1 din O.U.G. nr. 71/2009, atâta timp cât acestea sunt invocate și în ceea ce privește sporul aferent lunii iunie 2009.

De asemenea, Ordinul nr. 1472/02.07.2009 **contravine** prevederilor Legii

nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, si anume dispozițiilor art. 14 din lege, care prevăd în mod clar și neechivoc procedura de suspendare a efectelor unui act administrativ.

Astfel, suspendarea unui act administrativ poate fi dispusa numai de către instanța de judecată și numai în anumite cazuri bine justificate, **autoritatea administrativă emitentă neavând competența de a dispune o atare măsură.**

Pe cale de consecință, măsura suspendării Ordinului nr. 526 din data de 03.03.2009 este lipsită de orice fundament legal, având în vedere faptul că niciun text de lege nu reglementează competența organului administrativ emitent de a dispune o asemenea măsură.

Totodată, o atare măsură nu poate fi justificată nici pe considerentul că autoritatea administrativă are dreptul de a dispune revocarea actului administrativ, pe cale de consecință ar trebui să i se recunoască și posibilitatea aplicării unei sancțiuni mai ușoare cum este revocarea.

Principiul *qui potest plus potest minus* nu este aplicabil în speță, având în vedere faptul că **actul administrativ contestat a intrat în circuitul civil și a produs efecte**, ca atare cu privire la acesta **nu s-ar mai putea dispune** în mod legal de către autoritatea administrativă emitentă sancțiunea revocării.

Refuzul plății integrale a drepturilor salariale aferente lunii iunie 2009 încalcă în mod flagrant și dispozițiile art.74 alin.2 din Legea nr. 303/2004, în conformitate cu care “Drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege”.

Or, prin plata acestui spor în anii anteriori și ulterior în lunile aprilie și mai, în baza legii, hotărârii judecătorești și a Ordinului nr.526/03.03.2009, acesta a devenit un drept salarial asupra căruia nu se mai poate dispune.

Neplata acestui spor, parte componentă a drepturilor salariale, reprezintă o diminuare a acestor drepturi, care poate avea loc doar în situația unei sancțiuni disciplinare, situație în care nu ne aflăm și care nu ar intra în competența Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Aceasta, cu atât mai mult cu cât o astfel de dispoziție nu poate avea efect retroactiv, vizând plata drepturilor salariale aferente lunii iunie 2009, actul de mai sus încălcând în mod flagrant dispozițiile art. 15 alin.2 din Constituția României care prevăd că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

In acest sens sunt și prevederile art. 164 alin. 1 din Codul muncii potrivit cărora nici o reținere din salariu nu poate fi operată, în afara cazurilor și condițiilor prevăzute de lege (ÎCCJ, decizia civila nr. 3382/06.05.2004).

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat faptul că obligația de plată a salariului este una **principală**, de la care angajatorul nu se poate sustrage invocând lipsa de fonduri bănești.

Prin dispoziția de suspendare a dreptului salarial au fost încălcate totodată prevederile art. 8 alin. 1 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind protecția salariatului nr. 95/1949, ratificată de România prin Decretul nr. 284/1973.

Potrivit acestor dispoziții, orice **modificare adusă** cu privire la plata salariului nu se poate face **decât** în condițiile și limitele prescrise de legea națională sau stabilite prin contracte colective de muncă.

Un atare ordin **încalcă** și dispozițiile de principiu cuprinse în art. 44 din Constituția României, potrivit cărora nimeni nu poate să fie lipsit de proprietatea asupra bunurilor sale, decât numai printr-o măsură a exproprierii și pentru o cauză de utilitate publică stabilită prin lege cu dreptă și prealabilă despăgubire.

Drepturile salariale sunt asimilate bunurilor mobile, prin determinarea legii, potrivit art. 474 din Codul civil.

Refuzul de plată a sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică echivalează cu o **lipsire abuzivă de acest drept**, contrar dispozițiilor constituționale evocate.

De asemenea, **Curtea Europeană a Drepturilor Omului** s-a pronunțat în mod constant în sensul că **neplata drepturilor salariale** (între care se regăsesc

și sporurile) constituie o **încălcare** a art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului.

În fundamentarea măsurii dispuse se invoca ilegal dispozițiile date de ministrul finanțelor publice, în condițiile în care acestea nu pot avea semnificația unor norme cu forță juridică obligatorie în această materie.

În acest sens, apreciem ca refuzul Ministerului Finanțelor Publice de a da curs solicitării Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de suplimentare a fondurilor prevăzute în bugetul Ministerului Public la titlul « Cheltuieli de personal », pentru plata sporului de risc și solicitare neuropsihică de 50% în semestrul al-II-lea al anului 2009, cu motivarea că această plată intra sub incidența Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 71/2009, are caracter nejustificat, autoritatea în cauză acționând cu exces de putere.

Pe cale de consecință se impune anularea adresei emise de Ministerul Finanțelor Publice nr. 293.378/18.06.2009, act administrativ pe care se întemeiază Ordinul Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1472/02.07.2009.

În actele pe care le contestăm s-a făcut mențiunea că plata dreptului privind sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică urmează a se efectua eșalonat, potrivit O.U.G. nr. 71/2009.

Or, schimbarea modalității de plată a salariului, eșalonat, fără acordul salariatului, contravine, de asemenea, principiilor reglementate de art. 161 alin. 1 din Codul muncii, potrivit căruia plata se face cel puțin o dată pe lună, fără a se putea eșalona acest drept de creanță în lipsa acordului angajatului, orice întârziere nejustificată putând să atragă după sine obligarea la **daune interese**.

De altfel, prevederile OUG 71/2009 invocate în motivarea refuzului de alocare a fondurilor **nu sunt aplicabile în speță**, actul normativ indicat mai sus referindu-se exclusiv la **plata drepturilor salariale restante**, prevăzute în titluri executorii, nu la drepturile viitoare.

Pe cale de consecință, OUG 71/2009 nu este aplicabilă în ceea ce privește dreptul salarial recunoscut ca atare pentru viitor în baza legii și a hotărârii judecătorești definitive, odată cu emiterea Ordinului nr. 526 din data de 03.03.2009 și înscris în cărțile de muncă ale magistraților.

Pentru toate aceste considerente, apreciem că atât refuzul Ministerului Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare, cât și refuzul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a efectua plata acestui spor este de natură a ne încălca în mod grav dreptul la plată a salariului, astfel cum acesta este prevăzut de actele normative invocate în mai sus.

În ceea ce privește refuzul Ministerului Finanțelor Publice de a aloca fondurile solicitate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, apreciem că subsemnații suntem îndrituiți să contestăm actul administrativ de mai sus, având în vedere prevederile art. 1 al. 2 din L. 554/2004, conform cărora se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său printr-un act administrativ adresat altui subiect de drept.

Totodată, întrucât acesta are caracterul unui refuz nejustificat de soluționare a unei cereri, în conformitate cu prevederile art. 7 al. 5 din L. 554/2004 nu este obligatorie îndeplinirea procedurii prealabile.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 8 al. 1 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, solicităm anularea în tot a Ordinului nr. 1472/02.07.2009 emis de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și pe cale de consecință anularea adresei emise de Ministerul Finanțelor Publice nr. 293.378/18.06.2009, act administrativ pe care se întemeiază ordinul contestat.

Totodată, solicităm obligarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să solicite Ministerului Finanțelor Publice suplimentarea fondurilor prevăzute în bugetul Ministerului Public la titlul « Cheltuieli de personal », pentru plata sporului de risc și solicitare neuropsihică de 50% în

semestrul al-II-lea al anului 2009 și să repartizeze sumele în cauză în favoarea subsemnaților, începând cu luna iunie 2009, precum și obligarea în mod corespunzător a Ministerului Finanțelor Publice la suplimentarea fondurilor necesare în acest sens.

În drept: art. 8 al. 1 din Legea 554/2004, art.74 alin.2 din Legea nr. 303/2004, art. 154, 155, 161 alin. 4 și art. 164 din Codul muncii.

În temeiul art. 242 alin. 2 Cod procedura civila, solicitam și judecarea cauzei în lipsa.

Anexăm prezentei următoarele înscrisuri:

- Ordinul nr. 526/03.03.2009 al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ;
- Ordinul nr. 1472/02.07.2009 al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ;
- dovezile îndeplinirii procedurii prealabile;
- răspunsul primit în referire la plângerea prealabilă formulată în cauză, respectiv adresa nr. 1353/C/1607 din data de 14.07.2009 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ;
- adresa Ministerului Finanțelor Publice nr. 293.378/18.06.2009.

29.07.2009

DOAMNEI PREȘEDINTE A SECȚIEI A-VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL DIN CADRUL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI